

La Veu de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 3 de maig de 1996 • Núm. 36 • Any II • 100 ptes

L'autobús de Autos Mediterráneo durant l'estiu del 1995

**Gran malestar
entre els taxistes
benicarlandos:
una altra vegada
la polèmica de
l'autobús de
l'estació**

pàg. 3

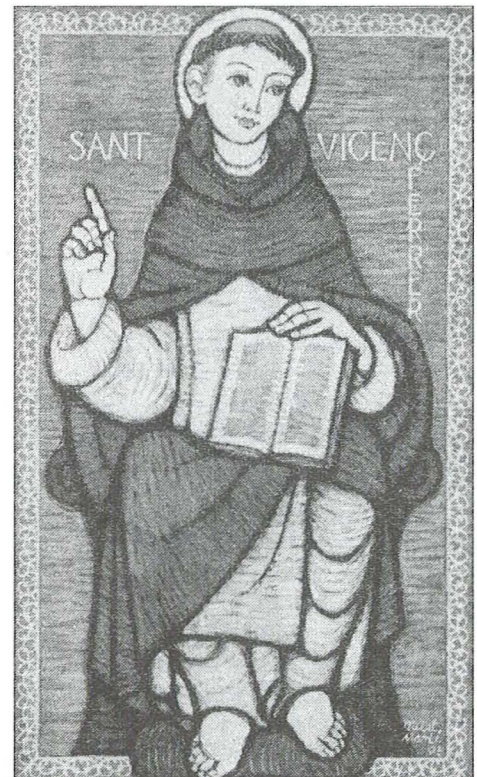
Amb aquest número
us regalem
l'esquela de la pèrdua
dels furs valencians

Finalitzen els
XVI Concerts de Primavera

pàg. 6

El Benicarló
torna a ser segon

pàg. 12

La setmana vinent,
regal d'una preciosa estampa
de Sant Vicent Ferrer

Edita

Associació Cultural
la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12580 Benicarló
☎ 47 53 60

Directora

Cristina Garcia Grau

Sots-directora

Maria Josep Arayo

Consell de Redacció

Àlex Gozalbo (Esports)
Noemí Oms (Societat)
Josep San Abdon (Cultura)
Francesc Anyó (Lleure)

Col·laboradors

Joan Gregori, Àlvar Anyó
Josep Ferrer, Lo Manifasser
José Miguel Cornelles
Antonio Sánchez
Anna Pujol, Toni Fibla
Vicent Arnau, Joaquim Bueno
Carles Lluch, Joanvi Vallés
Joan Manuel Ferrer
Francesc Delcastillo
Rodolfo Serrano

Fotografia

José Manuel Herrero
Pilar Diago

Administració, subscripcions

Publicitat

☎ 46 03 38

Maquetació

© Tirant lo Blanc i Oyara, Loverg

Dipòsit legal: CS- 242-95

Imprimeix

Grèvol. Pl. Constitució, 5

La Redacció respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La redacció es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies, per motius d'espai. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i núm. de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

El termini per presentar setmanalment les col·laboracions acabarà dimarts.

La Ven de Benicarló, surt cada divendres.

Editorial

Taxistes

Torna la polèmica taxi-autobús, com l'any passat. Qui té la raó, els taxistes demanant l'acompliment de la normativa de trànsit i transport de viatgers i intentant arribar a un consens de manera que el seu col·lectiu no isca perjudicat, o l'Ajuntament de Benicarló que suposadament només vol donar les màximes facilitats per als viatgers que arriben a la nostra estació (i no oblidem que la immensa majoria se'n van a Peníscola) encar que supose de vegades fer la màniga ampla a les maniobres del bus (l'any passat més d'un el vam veure sortir marxa enrere fins el passeig?

La solució probablement passa per l'apliació de totes les normatives i sobre tot per seure a la taula i negociar ambdues parts, que al cap i a la fi tots volem el millor per a la nostra ciutat, o no?

25 d'abril

Molts, molts anys ja han passat des que vam perdre allò que més estimàvem i que ens identificava com a poble amb una idiosincràcia i realitat històrica pròpia, els nostres furs.

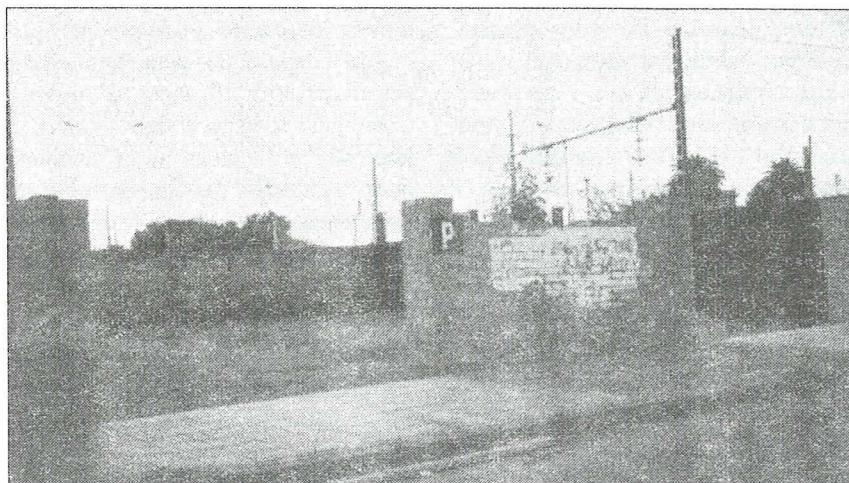
Les nostres característiques peculiars com a poble vans er tallades de soca-rel, perquè un Borbó, Felip V, així ho va decidir, després de guanyar la *Batalla d'Almansa*.

I és que ja ho deien els nostres avantpasats: "**quan el mal ve d'Almansa a tothom alcança**", això sí, el que no han pogut ni podran mai és furtar-nos l'orgull de ser valencians i l'estima per la nostra terra i la nostra llengua.

Sorpreses

Sorpreses, però de les agradables, seran les que trobaran els lectors de *La Ven* a partir d'ara. La nostra redacció està treballant de valent per aconseguir donar-vos una sorpreseta amb cada entrega del nostre setmanari. Aquesta setmana encetem les entregues amb *l'esquela* per la pèrdua dels drets forals dels valencians.

Els taxistes de Benicarló demanen que l'alcalde atenga les seues reivindicacions

Aquest pàrquing situat al costat de l'estació i abans utilitzat per la empresa IFF, sembla que és el lloc on l'equip de govern instal·larà la parada de l'autobús

REDACCIÓ

El col·lectiu de taxistes de Benicarló no entén per què l'equip de govern de l'Ajuntament de Benicarló torna a provocar la mateixa problemàtica i tensions que es van viure l'estiu passat. Fa un mes i mig van saber que l'empresa AMSA (autobusos Mediterráneo) tornaria a fer el servei des de l'estació de la nostra ciutat fins a Peníscola. (fins ací tots d'acord). Però els problemes es tornen a repetir quan se n'assabenten que l'Ajuntament aprofitarà l'antic pàrquing de l'empresa IFF per a utilitzar-lo com a parada de l'autobús (aquest pàrquing està al costat mateix de l'estació i els taxistes no estan d'acord amb la seua instal·lació). Hem parlat amb dos dels representants d'aquest col·lectiu de Benicarló i ho tenen molt clar: "no estem en contra que es faça el servei d'autobús, però no consentirem que es faça ací davant, perquè aleshores la competència és deslleial, només volem que es desplaci la seua parada 100 metres".

"No estem en contra que es faça el servei d'autobús a l'estació, però no consentirem que es faça ací davant, perquè aleshores la competència és deslleial"

Recordem als nostres lectors que l'any passat ja es va viure aquest mateix pro-

blema i que finalment, per les pressions i mesures que els taxistes van dur a terme, l'Ajuntament va decidir fer cas a les reivindicacions dels taxistes i traslladar la parada de l'autobús uns 100 metres (enfrent de Ballester). I segons els taxistes "es van acabar els problemes". Però ara tornen les preocupacions per a aquests professionals i tornen les reunions amb l'alcalde i les reivindicacions. L'alcalde sembla que sí, sí... però encara no han aclarit res, ja fa uns dies que no aconsegueixen parlar amb la primera autoritat local i estan esperant que la secretaria de l'alcalde els cite pròximament però tot açò sembla que encara està caldejant més l'ambient.

"L'any passat hi havia un autobús cada 20 minuts, cosa que suposa més de 30 serveis diaris, ja que des de les 6 del matí fins les 22,15h. el servei va ser ininterromput"

Els taxistes no deixen de repetir que estan a favor del servei d'autobusos, però que es tinga en compte també al seu col·lectiu que està format per 8 petites empreses familiars benicarlandes. "En cap altra ciutat ocorre açò, posem per exemple la ciutat de València, on l'autobús que va a l'aeroport passa cada hora i 10 minuts, i l'any passat l'empresa AMSA va posar un autobús cada 20 minuts, la qual cosa suposa més de 30 serveis dia-

ris, ja que des de les 6 del matí fins les 22,15h. el servei va ser ininterromput". Un altre exemple que ens donen és la veïna ciutat de Vinaròs, que té un servei d'autobús a l'estació, durant tot l'any i que fa 3 serveis diaris. Per tot això els taxistes pensen que l'empresa hauria de posar aquest servei, racionalitzant-lo, durant tot l'any i no només els tres mesos de l'estiu

"S'ha de tenir en compte la perillositat que implica pujar més persones de les que pot dur l'autobús amb les seues respectives maletes, carrets, para-sols, canyes de pescar, etc. ja que aquests autobusos no tenen maletes"

Una altra de les reivindicacions dels taxistes benicarlandos és que s'acomplisca la normativa vigent sobre transport de viatgers, perquè "també s'ha de tenir en compte la perillositat que implica pujar més persones de les que pot dur l'autobús amb les seues respectives maletes, carrets, para-sols, canyes de pescar, etc. ja que aquests autobusos no tenen maletes", per tant, sembla que les irregularitats són contínues i que fins i tot l'any passat l'empresa AMSA va retirar el servei dos dies abans de finalitzar el seu contracte i sense donar cap explicació als passatgers, que refiant-se dels horaris que s'havien fet públics, arribaven a la nostra ciutat i buscaven l'autobús a Peníscola.

En definitiva, un altre maldecap per a l'equip de govern de Benicarló que els taxistes esperen se sàpiga solucionar ràpidament i eficaçment. Si més no el que ningú pot negar de cap manera és la preocupació i el malestar que estan vivint els membres del col·lectiu de taxistes de Benicarló. La pròxima setmana intentarem posar-nos en contacte amb el sr. Jaime Mundo, alcalde de Benicarló perquè ens faça arribar el seu punt de vista i ens explique quines són les solucions que preveu i quines les accions que durà a terme per tranquil·litzar aquests professionals i arribar a una solució consensuada i positiva per tots els afectats.

Què sabem de Vicent Ferrer, sant? (2)

Vicent Ferrer sant va nàixer a València el 1350 i va morir a Gwened—Vannes—, Bretanya el 1419. Eclesiàstic i escriptor. Fill d'un notari gironí, ingressà a l'orde dominicà, i, després d'estudiar a Barcelona, Lleida i Tolosa, fou ordenat l'any 1378. Del 1378 al 1395 residí a València, on fou lector (1385-90) i mestre de la càtedra de teologia de la catedral. El 1389 fou nomenat predicador general de l'orde.

Assolí aviat una gran fama com a conseller en totes les escales de la societat, malgrat l'oposició que li mostrà Nicolau Eimeric, gran inquisidor de Catalunya-Aragó. El papa Benet XIII el cridà a la cort papal d'Avinyó i el feu confessor i capellà domèstic seu (1395-99).

Les seues predicacions d'una habilitat excepcional, foren iniciades a València, on assolí les primeres conversions impressionants i multitudinàries

Influït pel papa i per la cort de Castella, contribuï a imposar, amb el seu prestigi i la seva oratòria, el candidat Ferran d'Antequera al Compromís de Casp, on fou un dels compromissaris, en detriment del candidat català, Jaume d'Urgell. Poc després, davant la manca de col·laboració del papa Benet XIII a resoldre el Cisma d'Occident, l'abandonà.

És fama que arreu predicà en valencià davant multituds que el comprenien—per la similitud de llur parla, excepte a Bretanya— i en restaven edificades

Intervingué en les negociacions per a posar terme al cisma. Les seues predicacions d'una habilitat excepcional, foren iniciades a València, on assolí les primeres conversions impressionants i multitudinàries. Del 1412 al 1416 es dedicà molt especialment a la conversió de jueus—i també de sarraïns—, que eren obligats a assistir als seus sermons. La seua tasca missionera i predicadora s'intensifica a partir del 1399, i continuà fins a la seva mort. Travessà diverses vegades els Països Catalans, en molts llocs dels quals encara és viva la tradició del seu pas.

Del 1412 al 1416 es dedicà molt especialment a la conversió de jueus—i també de sarraïns—, que eren obligats a assistir als seus sermons

També feu llargs itineraris per Castella, fins a Galícia—segurament visità Sant Jaume de Galícia—, i per França, fins a la Bretanya, pel Llenguadoc i fins al nord d'Itàlia i de Suïssa. És fama que arreu predicà en valencià davant multituds que el comprenien—per la similitud de llur parla, excepte a Bretanya— i en restaven edificades. Centenars de persones solien acompanyar-lo, empeses i colpides per l'abrandament i l'eficàcia de la seua paraula. Les seves referències a la fi del món i les seves comminacions a la penitència resultaven summament efectives; adquirí, a més, fama de taumaturg. Entre la bigarrada multitud que el seguia, amb els flagel·lants i altres penitents, hi havia notaris i escribes que anotaven els sermons i en recollien, gairebé taquigràficament, els passatges de particular intensitat persuasiva. Hom en conserva un nombre elevat, una part dels quals ens ha pervingut en català i una altra en llatí. No

solen ésser sermons complets, sinó només esquemes o fragments més o menys extensos; uns pocs semblen esbossos dictats per ell abans de pujar a la trona, però la majoria dels sermons catalans són redaccions fetes damunt les dades recollides directament pels anotadors. Així i tot, aquests texts resumits i fragmentats no poden reflectir bé la força i el to directe de l'expressió o la plasticitat del llenguatge de la seva oratòria.

Entre la bigarrada multitud que el seguia, amb els flagel·lants i altres penitents, hi havia notaris i escribes que anotaven els sermons i en recollien, gairebé taquigràficament, els passatges de particular intensitat persuasiva

Hom pot remarcar-hi, però, la simplicitat dels exemples que hi narra, la caracterització de les situacions i el llenguatge dels personatges, fet que testimonia la vàlua literària de l'autor. Josep Sanchis i Sivra en publicà, el 1927, els sermons pronunciats per la quaresma del 1413 a València, i inicià una edició d'altres Sermons (1932-34), que restà interrompuda després del segon volum. El seu procés de canonització fou iniciat el 1455 pel papa Calixt III, valencià com ell; però, mort aquest, la canonització no fou feta efectiva fins el 1458, per Pius II. A València, on hom conserva la seva casa natal i el seu oratori, és objecte d'un culte molt viu, tant en el pla popular—hi ha molts miracles dramàtics dedicats a la seva figura— com en l'escala oficial, amb la seva declaració com a patró del País Valencià. Festa: 5 d'abril.

RAMÓN PARÍS

MAESTRAT 106.2 F. M.

crystal - 1, s.l.

Alumínios

Persianas

Cristales

Ángel Gilabert Rodríguez

Corts Valencianes, 15 bajos
Teléfono y Fax 934 / 47 11 87

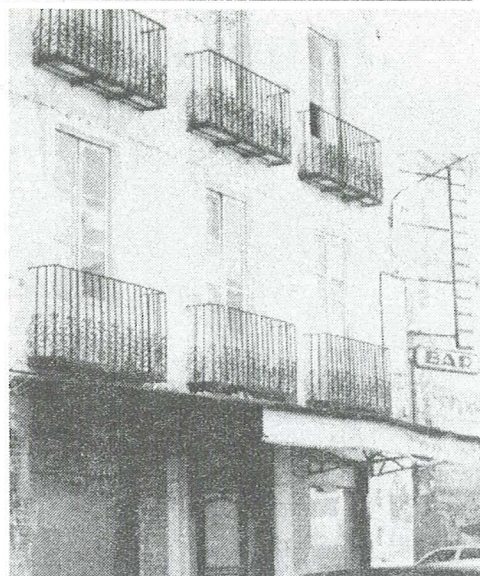
12580 BENICARLÓ (Castellón)

Foto denúncia

Benicarló és una ciutat on, per sort, encara es conserven bastants façanes antigues en bon estat, però (i això és l'altra cara de la moneda) també en tenim algunes amb un aspecte lamentable.

Com a mostra un botó, l'aspecte que té la façana de l'antic "Bar Continental", enfront quasi del Cine Capitol és més que lamentable, per no dir patètic.

Les balconades estan fetes pols, les parets tres quarts del mateix, tant la part que dona al Capitol com la del carrer del Carme, del rètol no cal ni parlar-ne; qualsevol dia haurem de lamentar-nos d'alguna desgràcia quan a algun vianant li caiga un totxo damunt. Ah! i no diguéssim de la porqueria que es veu per dins, segur que hi deuen haver unes rates com a conills que si ens descuidem algú pot endur-se una mossegada. A veure si les autoritats locals fan alguna cosa.

Si vols veure la teua Foto-denúncia publicada ho pots fer enviant-la a *la Veu de Benicarló* c/ Sant Francesc, 95

darrera la gatera

de XIMO BUENO

Aquesta no és la solució!

Davant els accidents de trànsit de les últimes setmanes a la N340 que han segat la vida d'unes quantes persones de la comarca, algunes d'elles també de Benicarló, els alcaldes afectats han declarat públicament que s'han de reduir les tarifes de peatge per als camions per tal que aquests utilitzen més l'autopista A7 i així aconseguir reduir l'alt índex d'accidents a la "general", i per això estan disposats a pressionar l'Administració perquè prenguen les mesures més adients.

Personalment no confio massa en les declaracions d'aquests alcaldes, perquè segurament només són una cortina de fum més davant aquest problema, ja que malgrat que els ajuntaments no tenen competències directes en aquest assumpte, només ara que els morts eren coneguts i per tant han produït una gran consternació i dol a les seues ciutats respectives, és quan per a curar-se en salut els màxims responsables polítics anuncien que es mouran per buscar alguna solució a la greu problemàtica de la N340, però no ens enganyem, al final tot quedarà en paraules i promeses com fins ara.

Tots hauríem de recordar que des de fa molts anys la Plataforma Cívica per

l'Alliberament de la A7 del País Valencià està mobilitzant-se per aconseguir la total gratuïtat d'aquesta autopista, ja que està infrautilitzada perquè els seus usuaris han de pagar un dels peatges més elevats de l'Estat Espanyol. Així tampoc esta de més recordar que ja a l'any 92 el ple de l'Ajuntament de Benicarló, amb l'abstenció del PSOE-PSPV després de la seua corresponent crítica per plantejar un tema de "no competència municipal", va aprovar una moció presentada per la UPV on es demanava al MOPT que rescatara la concessió de la A7 a l'empresa Aumar amb l'objectiu que fóra gratuïta el més aviat possible, i es facultava al mateix temps a l'alcalde per a realitzar les gestions oportunes per assolir aquest objectiu.

Ja a l'any 92 el ple de l'Ajuntament de Benicarló, amb l'abstenció del PSOE-PSPV va aprovar una moció presentada per la UPV on es demanava al MOPT que rescatara la concessió de la A7 perquè fóra gratuïta el més aviat possible

Per això aquesta problemàtica no ens ve de nou a ningú i que el perill de circular per la N340 és de domini públic des de fa anys, o si no només cal recordar els familiars, amics, companys, coneguts, etc

que han deixat la seua vida a l'asfalt o han quedat malmeos a conseqüència d'un accident a la N340, per un motiu o altre, però responsabilitat directa o indirecta d'aquesta via de comunicació sobresaturada de vehicles durant tot l'any.

Però malgrat aquesta realitat, a l'administració això no li afecta gens i per tant segueix creuant-se de braços perquè per un costat no vol destinar els diners necessaris per a rescatar abans del 2007 la A7, malgrat que els valencians aportem al funcionament de l'estat els nostres impostos sense rebre massa a canvi; i per l'altra banda perquè la A7 és un negoci rodó per als seus propietaris, per això l'estat vol seguir afavorint els guanys d'Aumar justificant-se amb l'excusa de l'abaratiment del cost del seu peatge, encara que siga només per a camions, i així augmentar-li la concessió d'explotació per més anys.

El que està clar és que l'única solució vàlida és la total gratuïtat de la A7 tant per a evitar agravis comparatius amb altres autonomies com per a relançar l'economia del nostre País, i així fins i tot l'administració estalviaria diners, ja que no li caldria fer cap dels desviaments actualment previstos, o en projecte, de la N340 i no cal dir que si quan es va començar a demanar aquest alliberament els polítics s'hagueren pres una mica més seriosament l'assumpte segurament els morts no serien tants i sobretot no hauria fet falta obres faraòniques a la N340 com els desviaments de Castelló, Vila-Real, Nul.les, Santa Magdalena i fins i tot les inútils vies de servei de Benicarló, això sí, hauria sigut necessari fer-hi més accesos a la A7.

Primavera, temps d'intercanvi coral

Coral Polifònica Benicarlanda

Foto arxiu La Veu.

Si fa uns dies ens visitava la Coral francesa "Chantemoi", procedent de la Vall del Loira, el passat diumenge va ser la Coral Polifònica Benicarlanda la que es va desplaçar per a retornar la visita de l'Orfeó Reusenc amb motiu del Cant a les Comarques de l'any passat. Convidats per a oferir un concert dins dels actes de la Setmana Cultural que s'organitzen anualment a la veïna Reus, els coralistes benicarlandos varen rebre una calorosa acollida per part d'aquesta prestigiada entitat que va organitzar una visita per a mostrar-nos durant el matí els seus tresors. El concert va constar de dues parts, una primera amb predomini de repertori religiós i clàssic, i una segona part bàsicament popular que va connectar de ple amb el públic assistent. Aquest esdeveniment va comptar, entre d'altres autoritats, amb la presència de Joan Tortajada, Cap dels Serveis Territorials del Departament de Cultura a Tarragona, que destacà els valors positius d'aquests

intercanvis en un parlament adreçat a l'auditori en qualitat de benicarlando i com a responsable cultural de la Generalitat Catalana.

Aquest esdeveniment va comptar amb la presència de Joan Tortajada, Cap dels Serveis Territorials del Departament de Cultura a Tarragona, que destacà els valors positius d'aquests intercanvis en un parlament adreçat a l'auditori en qualitat de benicarlando i com a responsable cultural de la Generalitat Catalana

En la línia d'una trobada coral intercomarcal, es prepara per al proper diu-

menge 5 de maig a Benicarló el VII Aplec Coral "Cant a les Comarques". Per setè any consecutiu i dins del XVIé Cicle de Concerts de Primavera, que enguany compta amb el suport de l'Organisme Autònom de Cultura, la Coral Polifònica Benicarlanda reunirà a la nostra ciutat més de 200 veus procedents de la comarca del **Baix Llobregat** (Coral Nova de Cornellà, Barcelona), la comarca de la **Plana Baixa** (Coral del Centre d'Estudis Musicals d'Onda), i la comarca de la **Plana Alta** (Orfeó Universitari Jaume I, de Castelló). El **Baix Maestrat** estarà representada per la coral amfitriona i la Coral Juvenil Kylix.

La Coral Polifònica Benicarlanda reunirà, el proper diumenge dia 5, a la nostra ciutat més de 200 veus

A més del concert coral que es celebrarà a l'Auditori Municipal a les set de la tarda, s'ha previst una jornada de convivència en la qual les agrupacions participants, després de ser rebudes per les autoritats en una recepció a l'Ajuntament, visitaran el Castell de Peníscola, i participaran en un dinar de germanor a l'ermita de Sant Gregori.

Són aquestes trobades, on la diversitat d'edat, procedència geogràfica o social ens enriqueix musical i humanament, les que acosten als pobles i els fan avançar cap al respecte i la tolerància. En definitiva fer amics per a fer cultura, i fer cultura per a fer amics.

ANNA PUJOL

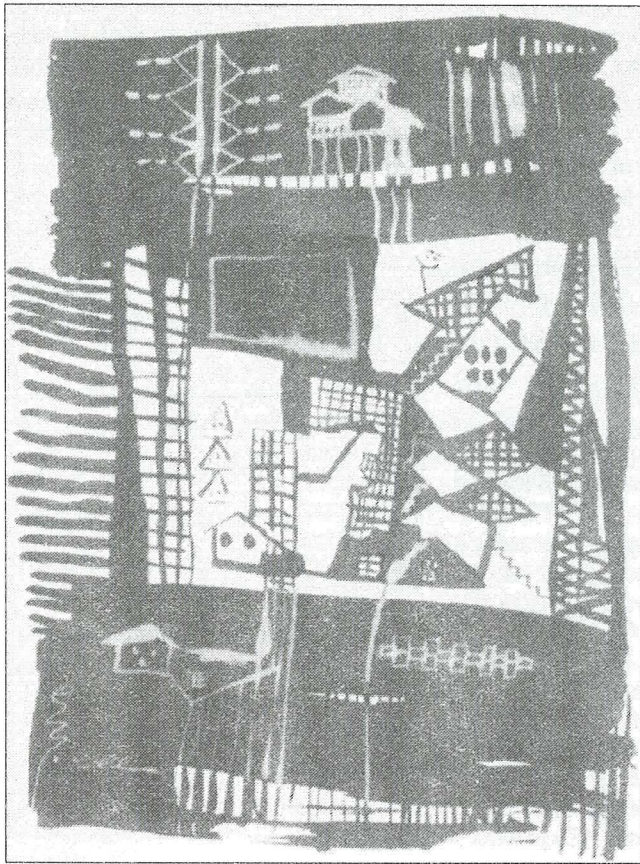
EL TELÈFON DEL CIUTADÀ

- ✓ No només hi ha cagallons a la séquia del Gurugú, sinó que tot el poble està ple de cagallons, de gossos.
- ✓ És cert que el senyor S. àlies B ja té plaça a l'Ajuntamnet?
- ✓ La censura ha arribat de la manera més descarada a Canal 9. Prohibir informar de la manifestació multitudinària que es va fer el dissabte passat a València per reivindicar la unitat de la llengua i l'homenatge a Ovidi Montllor, és feixisme del més pur.

El vostre telèfon és el 47 53 60

Hem posat a la vostra disposició un contestador automàtic perquè hi deixeu les vostres opinions, queixes i suggerències. Cal que deixeu el vostre nom i número de document d'identitat (aquestes dades seran confidencials i només es publicaran si ho especifiqueu)

La presentació de Passadís va ser un èxit

Una de les il·lustracions de la benicarlanda Mercè Espiell

REDACCIÓ

A la sala de conferències de la Caixa Rural es va presentar el volum de Passadís número 13. Aquest número que inicia la sèrie dedicada a l'idioma, ha comptat amb la col·laboració de dos destacats lingüistes com són Josep Lacreu i Avel·lí Flors.

A la presentació va assistir Avel·lí Flors i Josep Lacreu va excusar la seua absència. Amb un considerable públic, Ramon París va presentar Avel·lí Flors, el qual va esbossar les línies del text que es titula *L'ús de la llengua a l'àmbit religiós*. L'autor

castellonenc va posar en relleu la divergència que hi ha entre el magisteri de l'església que demana l'ús de totes les llengües i la praxi a les esglésies valencianes on realment la presència de l'idioma és pràcticament nul·la. D'altra banda, Ramon París va indicar quines eren les línies bàsiques que Josep Lacreu exposa en el seu treball *L'assoliment de l'estàndard: problemàtica actual*. En aquest sentit es va destacar la necessitat d'una llengua estàndard especialment per als mitjans de comunicació i els àmbits més formals com els acadèmics, l'administració, etc. Es va posar especial èmfasi que per la creació de l'estàndard cal un augment considerable de l'ús de l'idioma en els àmbits esmentats.

Amb aquests dos textos es posa el dit en la nafra d'un dels aspectes més candents i més importants per a la personalitat dels valencians com a poble

En definitiva, l'acte va ser força interessant perquè amb aquests dos textos es posa el dit en la nafra d'un dels aspectes més candents i més importants per a la personalitat dels valencians com a poble.

L'acte va ser força interessant perquè amb aquests dos textos es posa el dit en la nafra d'un dels aspectes més candents i més importants per a la personalitat dels valencians com a poble

Cal destacar també els excel·lents dibuixos que il·lustren el volum a càrrec d'una autora que destaca en el panorama de les arts plàstiques, com és la benicarlanda Mercè Espiell i Jovaní.

Hem de felicitar l'Alambor per l'edició d'aquests continguts i la cura que han tingut en l'elecció i el disseny dels materials editats.

REGIO

de divendres a dilluns

• **Antes y después**

La Veu de Benicarló

el setmanari que més parla

estudio

Amé

Fotos en una hora

Atención novios, regalamos un sensacional video de boda

Plaza Mercado, 1 Tel. y fax 47 14 32 • 12580 Benicarló

el mussol

JARDINS MUNICIPALS?

El mussol ha seguit amb interès els diferents editorials, articles d'opinió, cartes al director, etc que han aparegut als mitjans de comunicació sobre la situació de quasi abandonament total de places i jardins públics existents a Benicarló.

Per això el mussol, malgrat l'optimisme dels redactors de *La Veu* quan valoraven positivament l'arranjament del jardí de l'estació per part de la Brigada Municipal, vol afegir-se a l'opinió de tots aquells altres humans que reiteradament vénen denunciant la problemàtica de moltes zones verdes de la ciutat, així només donant una ullada tots poden comprovar com per exemple el minso jardinet que envolta la basseta de la Plaça del Mercat està deixat de la mà de Déu, i on no només la netedat brilla per la seua absència sinó també la gespa, les flors, les plantes, etc.

També sense anar molt més lluny d'a-

questa plaça, el mussol ha observat que malgrat que per falles i Pasqua es van podar els plataners del passeig de l'estació, en canvi ningú s'ha preocupat de traure les males herbes que creixen als voltants de les seues soques i ni molt menys ha tingut cura d'utilitzar els espais reservats a les rotondes existents per a fer-hi un menudet i agradable jardí, donant per tant un aspecte lamentable quan hauria de ser tot el contrari.

Aquest abandonament és una conseqüència directa de la privatització per part de l'anterior equip govern del PP del servei municipal de jardineria

El mussol podria seguir nomenant altres exemples d'abandonament de jardins públics, arboreda, places, etc; però creu que seria millor analitzar les raons d'aquest cert menyspreu municipal vers tot allò verd de la ciutat, ara bé després de raonar i raonar el mussol només arriba a

una conclusió: aquest abandonament és una conseqüència directa de la privatització per part de l'anterior equip govern del PP del servei municipal de jardineria i que ha portat que l'actual empresa encarregada del manteniment dels jardins de la ciutat bé per manca i/o endarreriment de cobrament dels seus serveis, bé per impossibilitat d'abastar totes les obligacions que aquest servei ha d'assumir a Benicarló, bé per manca de coordinació entre polítics-brigada-empresa... fa que el manteniment dels poquets jardins no siga el que tots els habitants del poble desitgen.

Els responsables municipals han de replantetjar-se seriosament la privatització d'aquest servei en els termes actuals

Per aquest motiu el mussol creu que els responsables municipals han de replantetjar-se seriosament la privatització d'aquest servei en els termes actuals.

La Veu de Benicarló

El teu setmanari Sense afonies *Subscriu-t'hi*

Fitxa de subscripció

NOM _____ COGNOMS _____
 DOMICILI _____
 POBLACIÓ _____ CP _____ TEL. _____

Se subscriu a *La Veu de Benicarló*, per l'import de: 4.680 pts (52 números, anual, bonificació 10%), 2.470 pts (26 números, semestral, bonificació 5%) prorrogable si no hi ha ordre en contra. Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 1.000 ptes semestrals o 2.000 ptes anuals.

Forma de pagament: Domiciliació bancària Xec bancari nominatiu adjunt

Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària o el xec nominatiu per 4.680 pts (52 números, anual) o 2.470 pts (26 números, semestral) a **Associació Cultural la Feram de Benicarló** (C/ Sant Francesc, 95 Casal Municipal • 12580 Benicarló)

Signatura: _____, d _____ de 199

Domiciliació bancària

BANC/CAIXA _____
 ADREÇA _____ POBLACIÓ _____ CP _____
 NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE _____

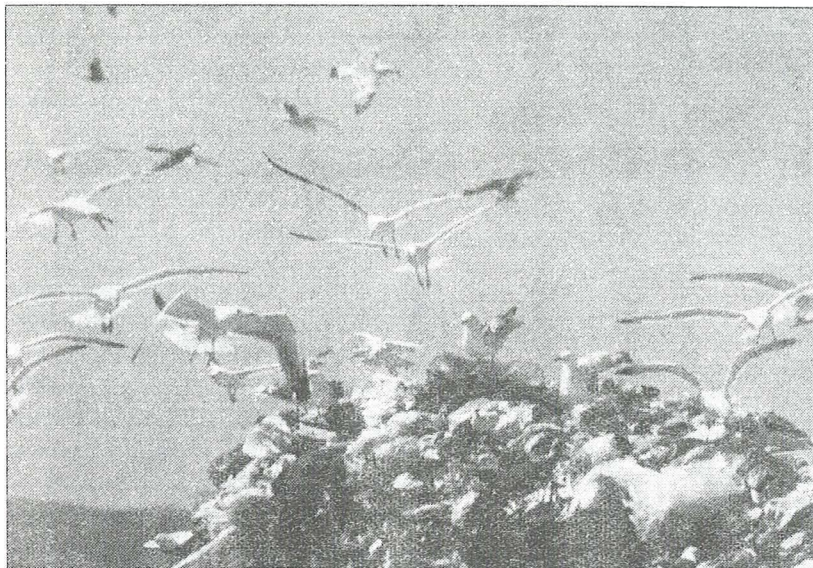
Codi de Compte Entitat _____ Sucursal _____ Control Compte número _____

Senyors: els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de subscripció a *La Veu de Benicarló*.

Signatura: _____, d _____ de 1996

L'Associació Cultural Alambor convoca el IV Concurs Fotogràfic

Fotografia guanyadora de l'anterior premi

IV CONCURS FOTOGRÀFIC ALAMBOR

L'Associació Cultural Alambor convoca aquest IV Concurs Fotogràfic amb la finalitat de posar en relleu la problemàtica de les actuals relacions entre el medi ambient natural i el social. El nostre desig és potenciar l'expressió artística fotogràfica com a instrument sensibilitzador del canvi de consciència sòcio-cultural necessari per a la resolució solidària dels problemes globals, des de l'escala local i comarcal.

Ens agradaria que una foto, adjectivada ambientalment —o socialment, per descomptat—, fóra, no únicament bella, harmònica o impactant, sinó que aportara, també, alguna dada, reflexió o relació alternativa per a la resolució dels problemes que evidència.

No volem, amb aquests límits, entrebancar, de cap

manera, la llibertat artística, sinó que esperem que siga un repte a combatre, més si és possible, en favor d'una creativitat aplicada (tan necessària avui) per a la millora del nostre entorn.

PREMIS

1r Premi: 25.000 PTA i Diploma

2n Premi: 15.000 PTA i Diploma

3r Premi: 5.000 PTA i Diploma

Cinc accèssits de 1.000 PTA i Diploma

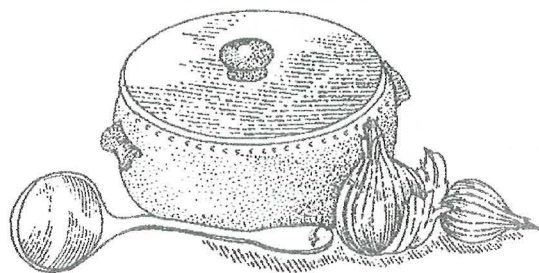
• Premi (joves menors de 18 anys)
10.000 PTA i Diploma

lo racó del coc

la cuina de Benicarló

↳ LO MANIFASSER MAJOR

Faves ofegades

Tindrem la cura d'agafar una bona cassola alta de fang si en som colla per a menjar. En aquesta, i a foc pacient, rostirem una mica de cansalada viada picada en trossets ben menuts. Després hi podem afegir una cebeta trinxada, una mica d'all i tomata per fer un sofregit breu i discret que no ens destorbe l'aroma i sabor de les faves. Quan el sofregit siga al punt podem afegir-hi les faves tendres i un manolllet d'herbassana fresca i ben neta. Amb l'ajut d'un pensament de caldo anirem coent i sacsejant sense descans durant una llarga estona.

Quan el sofregit siga al punt podem afegir-hi les faves tendres i un manolllet d'herbassana fresca i ben neta

En un punt intermedi de la cocció convindria pensar en alegrar la cassola amb una mica de botifarra negra trossejada per acompanyar el procés fins que les faves siguen ben cuites. Hem de tenir la precaució que no se'ns enganxen al fons de la cassola ja que fariem una pasta desagradada i difícil d'empassar.

La resta són faves contades, ja que si hem triat un producte adequat, és a dir ben tendre, el plat ens quedarà en eixe punt sucosat que ofereixen les faves quan són primerenques

La resta són faves contades, ja que si hem triat un producte adequat, és a dir ben tendre, el plat ens quedarà en eixe punt sucosat que ofereixen les faves quan són primerenques. Pel contrari, si el plat no ens ix com cal no podrem dir fava, conscients del nostre fracàs.

Per treure faves d'olla convindria que la menja estigués acompanyada a taula amb un vi negre de la Terra Alta que sempre dona fe de la seua personalitat.

els dies gloriosos

JOSEP M. SAN ABDON

Fantasmes

En el darrer llibre de Nèstor Luján, "Els fantasmes del Trianon", un dels personatges que hi apareix és un anglès, el qual adreçant-se a un d'espanyol i parlant de fantasmes li diu: "Ara que hi penso, és cert que a Espanya hi ha pocs fantasmes. He llegit el llibre sobre els fantasmes europeus - i és una relació bastant completa de la població misteriosa d'Europa - i no en parla."

EL darrer llibre de Néstor Luján m'ha fet pensar en la necessitat de trobar urgentment fantasmes en la nostra comarca com a element per a potenciar el turisme

Això m'ha fet pensar en la necessitat de trobar urgentment fantasmes en la nostra comarca com a element per a potenciar el turisme. Recordem que fa una vintena d'anys, uns sorolls estranys en uns pisos de la Avgda. del Marquès van convocar multituds i recentment un fenomen semblant va portar al nostre poble les càmeres d'Antena 3.

Benicarló compta amb uns quants casalicis antics que serien molt adients perquè habités un fantasma. Però els fantasmes més nombrosos haurien d'estar al castell de Peníscola

Benicarló compta amb uns quants casalicis antics que serien molt adients perquè habités un fantasma. Però per suposat els fantasmes més nombrosos haurien d'estar al castell de Peníscola, que compta amb unes instal·lacions més escaients. Convido els magnífics historiadors que hi ha en la nostra comarca que estudien el tema per veure si tenim algun fantasma documentat, i si no se'n convoca algun de fora. Tenir fantasmes, com tot en aquesta vida, és qüestió de diners.

llibres

SACRA TOMÁS

Un món més racional

El cap de Penteu
Xavier Roca Ferrer
Edicions Destino

"El cap de Penteu...és el cap de tots els que lluiten per un món una miqueta més racional".

Aquesta definició la fa Marx Werfel, personatge imaginari del relat que dona títol a un interessant recull de contes, escrits per un autor que no exerceix la professió de novel·lista, sinó la de notari.

Xavier Roca Ferrer ha escrit un magnífic, assossegat i sorprenent passeig literari, per nombrosos llocs des de la Grècia antiga -Atenes-, Venècia, Anglaterra... el Japó, fins a Nova York

Xavier Roca Ferrer, nascut a Barcelona el 1949, ha posat la seua imaginació, el seu coneixement de la llengua i tot el seu saber històric-literari - és llicenciat en dret i doctor en filologia clàssica - per escriure un magnífic, assossegat i sorprenent passeig literari per nombrosos llocs des de la Grècia antiga -Atenes-Venècia, Anglaterra...el Japó, fins a Nova York. El lector és conduït per personatges tan il·lustres com Esquil, Judith Quiney - filla de Shakespeare-, el comte Carlo Gozzi -literat venecià del segle XVIII-, Amedeus Mozart, HoKusai -artista japonès- entre d'altres. Aquests ens mostren els diversos sentiments que envolten l'home: l'enveja, l'avarícia, la vanitat... sentiments que arriben a desencadenar el conflicte entre la raó i la irracionalitat, el que sembla i el que és.

Pel que fa al llenguatge, hi trobem una sintaxi molt elaborada, allunyada d'ambigüitats, que dona com a resultat una prosa fluida, i un lèxic culte, d'una considerable alçada.

cinema

CRISTINA GARCIA

El laberint humà d'Auster

Smoke (111 minuts)

1994. Director: Wayne Wang.

Guió: Paul Auster, basat en una història de Paul Auster per al New York Times. Intèrprets: Harvey Keitel, William Hurt, Stockard Channing, Forest Whitaker.

Un xic negre entra en una tenda de tabac de Brooklyn. Dissimuladament, agafa una revista pornogràfica i se l'amaga sota la jaqueta. L'encarregat de la tenda el crida i el xic fuig amb el seu botí. L'home el persegueix pel carrer, però aviat es queda enrera. Al terra, sembla que alguna cosa li ha caigut al lladregot: la seua cartera. Les fotos que troba dins li treuen a l'encarregat les ganes de denunciar el jove delinqüent. I es decideix a tornar-la.

Aquest és el començament de "Conte de Nadal d'Auggie Wren", germen literari d'**Smoke**, film dirigit per Wayne Wang (El club de la bona estrella) i amb guió de l'escriptor Paul Auster (Trilogia de Nova York), dividit en capítols amb el nom dels seus personatges com a títol.

Un novel·lista -William Hurt- que no oblidia la desgraciada mort de la seua dona embarassada; un home -Harvey Keitel- que fa cada dia la mateixa fotografia, i un adolescent -Harold Percineu JR- que menteix sistemàticament, són alguns dels personatges que van desfilant per aquest laberint humà on diferents cultures cohabitaven de forma natural. Un guió prodigiós i una direcció qualsevol cosa menys rutinària fan que els diàlegs, excel·lents, narren una quotidianitat inusual, ordenant el puzzle humà d'una cantonada qualsevol de qualsevol gran ciutat

Auto Escuela
DALMAU

Miguel Dalmau Ibáñez
Ma. Dolores Bayarri Ramón

Seguros Generales

C/ Alcalà de Xivert, 5
Tel. 47 19 04

12580 Benicarló

la nostra botànica

↳ JMASCANS

Cirerer de Santa Llúcia,
cirerer de guineu,

(Prunus mahaleb)

Arbust d'1 a uns 3 m d'alçària. Fulles en forma de cor, sense pèls; limbe més o menys lluent, finament dentat, amb dents arrodonides. Flors blanques, agrupades fent ramells; peduncle de les flors bastant llarg. Fruits arrodonits, de la grandària d'un pèsol, negres a la maduresa. Florida: abril i maig; fructificació: juliol i agost.-Correspon a la muntanya mitjana i prefeireix terrenys calcaris. Té significació important a la roureda de roure martinenc. Falta a les illes Balears. Submediterrani.

llibres

Los bosques templados

Col. Tierra Viva
Ed. S.M.

Amb aquest llibre es pretén aprofundir en el coneixement del bosc, sobretot dels boscos templats. On són, quins cicles de vida tenen, quins animals els habiten i ajuden a la seua conservació, quina mena de recursos ens donen i per què estan desapareixent tan ràpidament, i el més important, què podem fer perquè això no ocorregui.

Trobem meravelloses fotografies i il·lustracions a tot color

Tot açò ho trobarem amb un llençatge fàcil i amé, amb meravelloses fotografies i il·lustracions a tot color.

el futur del present

↳ ALVAR ANYÓ

De la injustícia
a la solidaritat

La solidaritat és un dels valors que dia a dia va guanyant terreny en la nostra societat. El creixent augment d'associacions que treballen des de tots els seus àmbits possibles, així com la resposta social a les seues activitats i crides, ens ho confirmen.

En un món en què les desigualtats i diferències entre persones i pobles no para d'augmentar, la solidaritat brolla amb força per a denunciar i contrarestar aquestes injustícies.

El 20% de la població mundial acapara el 80% dels recursos que la natura ha disposat per a tots

Les xifres, sempre fredes, no poden ser més explícites: el 20% de la població mundial acapara el 80% dels recursos que la natura ha disposat per a tots. Mentre aquestes abismals diferències es mantinguén, estarem lluny d'aconseguir el progrés generalitzat de la humanitat, que en teoria hauria de ser allò que ens diferenciarà com a espècie.

La solidaritat amb el sud, pot significar per als candidats a rebre-la l'última esperança, però per als benestants que poden practicar-la és una oportunitat per a no perdre la dignitat com a persones.

La solidaritat és una exigència social, a la qual tots podem aportar alguna cosa.

La solidaritat ha passat de ser un deure moral a ser una exigència social, a la qual tots podem aportar alguna cosa.

Llibreria • Papereria • Copisteria

Fotocòpies • Còpies de plànols • Enquadernacions

Còpies Color

Consumibles de la marca d'impressores HP

Pl. Constitució, 5 • Tel-fax 47 5698 Benicarló

ESTELLER IMPORT

Benicarló
47 17 08

Vinaròs
40 07 68

AUTO ESTELLER

Benicarló
47 17 08

Vinaròs
40 07 68

de diumenge a diumenge

E. Berraondo

El Benicarló guanya el Nules

i torna a ser segon

Després de la victòria contra el Nules (3 - 1), el Benicarló ha tornat a recuperar el segon lloc de la classificació.

El Nules es va manifestar com un rival incòmode, apegalós, d'aqueixos que ni fan ni deixen fer i potser el resultat siga una mica exagerat per als mèrits d'uns i altres. A la primera mitja hora les ocasions (dues) van ser per als forasters. El Benicarló volia però no podia entrar per les bandes, es notava que el mig del camp era pràcticament tot nou. Dos minuts de fina inspiració de Santi (que feia les passades) i de Martín (que posava la piloteta dins) van acabar amb totes les esperances dels homes de Montoya (així em penso que li diuen a l'entrenador del Nules).

El públic té ganes de veure futbol d'atac i brillant i, amb el Benicarló d'aquesta temporada, se'n veu i del bo

A la segona part Alberto Ferrer va tornar a demostrar que és un home valent i va fer sortir un davanter, Lucas, per acabar d'arrodonir la feina. El públic té ganes de veure futbol d'atac i brillant i, amb el Benicarló d'aquesta temporada, se'n veu i del bo. Els nuleros però no es van arronsar i van escurçar les diferències; hi va haver qui es va posar encara més nerviós del que estava (no diré qui perquè, pobres, entre els pactes amb el catalans i la manifestació de disabte de València tenen l'esme perdut). Sortosament Lucas va acabar per fer el de la tranquil·litat.

A destacar la reaparició d'Ide a la segona part i el magnífic primer temps de David

Tena, tallant moltes pilotes i distribuint bé el joc.

Com sempre, poca gent, molt poca gent, amb menys de deu mil duros de taquilla. Si seguim així no acamparem i si s'ha de jugar la promoció a Alacant no hi haurà més remei que anar-hi fent autoestop. Per suposat que el *libro dossier* ja ha passat a la història.

Per altra banda, el Vilamarxant no va poder passar de l'empat contra l'Eliana però l'Acero-B va guanyar al camp del Torreblanca. Ara tan sols queden cinc jornades i cada partit serà una final per al Benicarló.

Diumenge vinent el desplaçament és a Mislata i caldrà assegurar els tres punts perquè els nostres enemics juguen a casa contra equips fàcils i de cor senzill. El Mislata no serà un rival còmode, està en posició de descens directe i ben segur que els seus jugadors eixiran a per totes, mossegant, esgarrapant i pegant guitzes si és menester; el Benicarló ha de fer valer la seua superioritat i imposar la seua personalitat sobre el terreny de joc.

Si no passa res d'ací a diumenge, Alberto Ferrer podrà comptar, per fi, amb tota la plantilla; Castro i Paquito ja s'han refet dels souvenirs de Sogorb; Ilde va demostrar contra el Nules que ja està en forma i Carrillo rebrà l'alta mèdica aquesta setmana. Toquem fusta i a guanyar.

Per cert, el Sogorb va tenir rastre del partit de la setmana passada i cinc jugadors i el seu còmic entrenador van ésser sancionats amb un partit. Menció a part mereix la figura de la porteria, el conegudíssim Ponce, a qui li han caigut quatre jornades de suspensió. Ja em va dir un que va anar que l'àrbitre havia estat valent, ja.

en off side

El profesor Tabardillo

Diners (II) bruts

El futbol, fins i tot el de regional, té fama de ser un esport força professionalitzat, on es menegen molts diners. Però hom pensa que tot aquest tràfec és sempre noble o lleial. I no, hi ha vegades, molt poques sortosament, que la cosa no és així. La picaresca hi té un inesgotable caldo (perquè ara ja es pot dir "caldo") de cultiu. Els contaré tan sols algunes anècdotes, totes autèntics casos verídics.

Fa unes setmanes ja els vaig parlar de Víctor Font, l'entrenador del Torreblanca i del seu afer amb alguns directius benicarlondos. Els ho acabaré d'explicar. El Benicarló jugava a Preferent i l'ascens era inabastable; una conversa trivial entre dos directius del Benicarló i algun directiu del Cabanes va esdevenir un escàndol que va fer córrer rius i rius de tinta al llarg i ample de tota la nostra estimada premsa provincial. Mentre els representants del nostre equip mantenien que havia estat una conversa absolutament banal, fruit dels efluvís d'un bon tiberi una densa sobretaula, l'innocent receptor de la broma en va fer un castell. A aquest personatge li van faltar cames i li van sobrar faldilles per a dir que el Benicarló volia vendre (no comprar, vendre) un partit. Tothom hi va clavar dentallada i alguns elements de la premsa es van ben lucrar amb el que ells sabien positivament que no era més que una broma. Picaresca.

Una altra d'espavilats i de gent que se n'aprofita de la bona fe dels honrats. Fa quatre temporades va aparèixer per Benicarló un element amb una curiosa targeta de presentació en què deia que era diplomàtic en parapsicologia, quíromància i no sé quantes coses més, una eminència, vinga. Aquest pillet va fer creure que era capaç de fer campió el Benicarló tan sols fent algunes xarrades als jugadors. Òbviament, la contraprestació consistia en un bon grapat de bitllets per davant i... un altre grapat en acabar la temporada. Ja poden imaginar el resultat de l'energia psicossomàtica del personatge; el Benicarló va acabar baixant de categoria.

Més encara. Cap als setanta, va fer cap al nostre poble un "arreglador de partits" que utilitzava un mètode força primitiu però molt rendible. S'oferia als equips interessats com a intermediari per a la realització d'una operació de compra-venda de partits. Clar és que cobrava una quantitat per davant per a despeses de transport i estada. Si l'equip guanyava es presentava per a cobrar la tarifa establerta mentre que si l'equip perdia l'home es feia fonedís. No cal dir que feia les mateixes ofertes als dos equips implicats en el mateix partit.

De la darrera que els contaré en vaig ser víctima personalment. Em trobava a casa del president quan va aparèixer un "viatjant" que venia clauers, pins, gorres, samarretes i tota mena de souvenirs. L'home ens va ensenyar tot el seu catàleg i ens va comentar si ens interessarien aquells objectes amb el nom i l'escut del Benicarló. El president i un servidor, dos infeliços, vam dir que sí i li vam avançar, de la nostra butxaca, això sí, mil duros cadascun. Segurament un dia d'aquests ens arribarà una caixa de gorres i cinc-cents clauers amb l'escut del nostre equip...

bàsquet

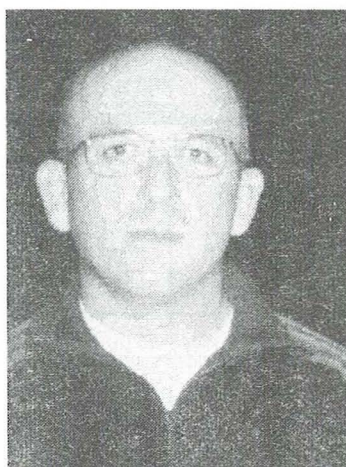
El Mobel Record torna a mostrar les seues vergonyes

✍️ ALEX GOZALBO BELTRAN

Fitxa tècnica:

Mobel Record Benicarló 57 (24+33): Montse (2), Pepita (24), Mònica (13), Esther (5), Nùria (8) -cinc inicial-, Mar, Ana (5), Celia, Raquel i Esther.

Mecano Cornellà 78 (31+47): Sílvia (4), Sabrina (16), Maria José (23), Maribel (13), Busquets (4) -cinc inicial-, Laura (3), Roca (11), Mari (2), Mar (5) i Eli.

Aprofitant la festivitat del Dia del Treballador, el passat dimecres es va disputar una nova jornada del campionat de 1aB Nacional. El Mobel Record, que venia de perdre a Mataró, va veure com un cop més l'equip rival era molt superior.

La primera part va ser de clar domini visitant. El Benicarló va tornar a demostrar que no ocupa l'últim lloc per casualitat. La defensa no funcionava i en atac les

imprecisions es repetien constantment. La il·lusió de la infatigable Nùria va fer que la diferència tan sols fora de 7 punts al descans (24-31).

La il·lusió de la infatigable Nùria va fer que la diferència tan sols fora de 7 punts al descans (24-31).

L'eixida de les jugadores locals després de la mitja part va ser molt bona.

Anteposant el coratge a la qualitat, l'equip, liderat pels punts de Pepita, va aconseguir un parcial de 10-2, cagpirant el partit. L'alegria, però, va durar molt poc i ràpidament el Cornellà es va fer amb el comandament del partit.

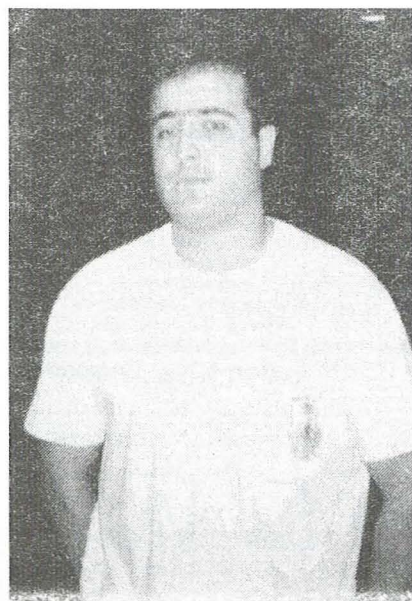
Un cop més els germans Arán van regalar el partit amb dues tècniques i una desqualificant

A la fi, un cop els germans Arán van regalar el partit amb dues tècniques i una desqualificant, el públic va dedicar els seus esforços a esbronar els àrbitres. Els disparatats càntics del sector més jove envers Espósito i Merenciano van fer més entretingut el final d'un partit sense massa història.

El Mobel Record Benicarló viatja aquest diumenge a Saragossa, on jugarà el seu penúltim partit de la temporada envers l'Olivar. La victòria sembla a hores d'ara una fita gairebé impossible però les jugadores benicarlandes volen acabar la seua estada a primera divisió amb bon sabor de boca.

Canvia l'encarregat del pavelló

✍️ ALEX GOZALBO I BELTRAN

Carlos Martínez, ex-entrenador del C.B. Benicarló és el nou encarregat del Pavelló Poliesportiu.

Martínez està interessat en revitalitzar la vida del bar del pavelló, que en els darrers anys ha estat infrautilitzat

En el concurs públic celebrat a l'Ajuntament de Benicarló fa unes setmanes, Martínez va ser el millor

postor, aconseguint aquest càrrec.

Amb un caràcter fort però alhora simpàtic pot guanyar-se la confiança del públic

“La trajectòria dins el bàsquet benicarlando i l'afició a l'esport en general han estat dos de les bases que m'han ajudat”, ha dit Martínez, que s'ha mostrat interessat en revitalitzar la vida del bar del pavelló, que en els darrers anys ha estat infrautilitzat. Nous serveis,

com esmorzars com Déu mana i entrepens perquè els equips visitants puguen menjar abans de tornar a casa.

A més, el passat esportiu de Carlos Martínez l'ajudarà a una millor organització interna. La seua bona relació amb totes les entitats farà que el diàleg siga més fluït.

Amb un caràcter fort però alhora simpàtic pot guanyar-se la confiança d'un públic que cada cap de setmana acudeix al pavelló per gaudir l'esport. Al mateix temps que es guanyarà el respecte dels esportistes i usuaris.

la claca

Improvisar

de ÀLEX GOZALBO I BELTRAN

L'art de fer les coses a última hora és molt popular entre la gent de les nostres terres. Els estudiants ho memoritzen tot unes hores abans dels exàmens, els polítics resolen els seus problemes (o això creuen ells) en qüestió de segons i les televisions no decideixen els seus continguts fins que no ho fa la competència.

Un cop van finalitzant les diverses lligues pocs equips coneixen on jugaran la temporada vinent. La classificació obtinguda no significa res, és pura ficció. Una anècdota

El problema apareix quan el futur esportiu de diversos equips està a les

mans de la improvisació de les federacions. Un cop van finalitzant les diverses lligues pocs equips coneixen on jugaran la temporada vinent. La classificació obtinguda no significa res, és pura ficció. Una anècdota.

Els patrocinadors són aquells que més s'interessen per conèixer la situació dels equips

Els minuts anteriors als últims partits de cada temporada es converteixen en improvisades tertúlies entre els entrenadors. En elles, cadascú explica les últimes notícies que arriben des de la Federació. Les reestructuracions, els canvis de sistema o els plans nous tan sols són alguns dels termes utilitzats per referir-se als projectes habituals.

Els patrocinadors són aquells que més s'interessen per conèixer la situació dels equips. No ens enganyem, no és el mateix patrocinar un club que jugarà envers els veïns de la comarca que un altre que viatjarà per tot l'Estat.

Com ens demostra Babe, no tots els animals s'aparten del sentit comú. Per això, de tant en tant, alguns canvis en l'estructura de les lligues són positius i ajuden a dinamitzar la competició. Desgraciadament açò no té massa importància ja que l'any següent es tornarà a canviar la fórmula.

L'estaca

El comportament del públic de Sogorb enfront el C.D. Benicarló. Amb una actitud pròpia dels grecs van increpar i agredir els components de l'expedició benicarlanda. Esperem i no desesperem.

més ràdio

EMISSORA MUNICIPAL BENICARLÓ

Anunciar-te a La Veu
només et costarà
400 pessetes

Bar Madeira

- Bocatas
  - Tapas
  - Sandwiches
  - Hamburguesas...
- Pg. Marítim, s/n
(Junto a la pista deportiva)
☎ 47 38 92 12580 Benicarló

MENDEZ NUÑEZ, 85
TELEFONOS 47 00 75 - 47 50 38
12580-BENICARLO
(CASTELLON)

La Veu
el setmanari
no n'hi ha
d'altre

Golosinas Melanie

DETALLES:

- Bodas
- Comuniones
- Bautizos
- Bolsas para cumpleaños
- Variedad en surtidos

Dr. Ferran 10 Benicarló

Passa La Veu

MOT ENCREUAT Núm. 35 • per Tísner

AGENDA CULTURAL

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1								■		
2							■			
3		■								
4		■						■		
5										■
6								■		
7				■						
8							■			
9				■						
10							■			
11	■		■		■					
12										

Horizontals

1. Hom els consultava en casos molt complicats - Hi va una pe sencera.
2. Exercí una autoritat tirànica - Preposició.
3. Una ela, segons que sembla - Les seves obres d'art són molt difícils de transportar.
4. Tornem-hi amb allò d'una ela - Hom el maniobra des de la cabina - El tros més llarg de l'aer.
5. Tossuderia extrema.
6. Ràpida, apressada - Color de carbassa.
7. Mig afònic - Et fa ingressar el taló.
8. Va morir decapitat a Fes - Arrels curtes.
9. Poseu-hi una ena de cos present - Té un sentit molt amagat.
10. Ets d'aquells que diuen sa casa i sa barca - Frare, orador i polític mexicà.
11. Una de, nens - Una ve, nenes - Et fa gratar d'allò més.
12. Hom ho aplica al paleta poc aplicat.

Verticals

1. Tenen —i gaudeixen— una certa posició - Hi va una te.
2. Indica una obra - Dita ridícula.
3. No es pot expressar ni amb un enter ni amb una fracció - Una pe, si us plau.
4. Detura en sec tota la gent que corre pel camp - Una u, per caritat - La poma era molt més corcada de com hauria suposat.
5. No tenen ni la més petita falta - Ara és hora de posar-hi una efa.
6. Cor de menuts - Una altra ena - Vibració de l'aire.
7. Una essa - Cremar lleugerament per fora.
8. Surt en l'aptitud - Una i - Fa anar d'un costat a l'altre.
9. Ho hauré de fer jo mateix sense que valguin les excuses.
10. En posició vertical i sense corbar-se - Navegaràs malgrat la forta oposició.

DISSABTE DIA 4

HORA: 22:00

Gran cena baile AL Restaurante El Cortijo Presentacio de la dama, cloenda i entrega de diplomes curs de ball de saló 95-96 de la universitat popular

XVI CICLE DE CONCERTS DEPRIMAVERA 96

DIUMENGE DIA 5 DE MAIG

HORA: 19:00

VIIÉ Cant a les Comarques (Corals)

DISSABTE DIA 11 DE MAIG

HORA: 20:00

Cant d'oboe i piano

DIUMENGE DIA 12 DE MAIG

HORA: 19:00

Concert de cloenda Intervindran:

- Banda de Música
- Coral Polifònica Benicarlanda

Solucions de l'anterior:

Horizontals: 1. Retòriques. 2. Et. Remulla. 3. Memorial. N. 4. E. U. Atlant. 5. Mena. As. Ai. 6. Ordi. D. Tsf. 7. Reincoar. I. 8. Ara. Orgíac. 9. Ral. Ferida. 10. Ir. Gasa. Or. 11. E. Ert. Iena. 12. Nosa. Casos.

Verticals: 1. Rememorarien. 2. Ete. Ererar. O. 3. T. Mundial. Es. 4. Oro. Ain. Gra. 5. Rera. Cofat. 6. Imitadores. C. 7. Qualls. agraïa. 8. Ulla. Triï. Es. 9. El. Nas. Adono. 10. Santificaràs

NI CREIX NI MEIX

 ✎ JOAN GREGORI ALBIOL

¡Es inaudito!

Ens oblidem sovint que el temps és com el vent. Jo me n'oblido, i em veuen anar per la vida ignorant que el garbinet que tot ho pentina de primera comunió, el segueix la torbisca, la mar bollint, que revolca records i opinions i rebenta l'entrellat del que pensàvem comprendre. La marcial renglera de les causes i els efectes que ens assegura-va, llavors, es destarota i es torna invisible el torçal enfilador de la història. En aquells moments, sota els nassos dels lectors, es multipliquen amb fruïció eròtica els valors de les creacions humanes que han sabut conjurar l'instant per a retenir en si l'etern. D'aquestes obres, en diuen clàssiques, però no em feu cas: si hi busqueu, trobareu multitud de definicions més.

Encara no és possible presenciar una nova posada en escena de *Martes de Carnaval* sense assentir contínuament amb un somriure funest.

Al final de la funció, mentre tornàvem cap a l'hotel, vaig contemplar tot el que havia anat assumint en silenci durant les quatre hores de la representació. No ho dubto gens: si algú altre és el nostre *contemporani capital*, aquell és Valle-Inclán. L'estètica de l'esperpent, la més radical avantguarda, és tan moderna que ens serveix, setanta anys després i cantat ja el gori-gori d'aquells moviments històrics, per a contemplar i llegir el nostre devenir col·lectiu. Encara no és possible presenciar una nova posada en escena de *Martes de Carnaval*, aquelles converses entre els morts que es contenen històries dels vius, sense assentir contínuament amb un somriure funest. Els esperpents publicats per Valle el 1930 basteixen alhora un retaule actualíssim de passions, actituds i maneres i un punt de vista únic i poderós, totalitzant, des del qual examinar-los i examinar-nos. Abans de pujar al metro ja vaig haver comprès que les respostes havien estat pasturant tot el dia davant dels meus ulls verds com l'alfals.

Va ser en pujar al tren que ens duria a Barcelona, al matí. Els viatgers formàvem una ordenada filera davant la porta en espera que acabaren de baixar els qui ja hi havien arribat. En això, veig una senyora que m'avança, ens avança, rabent per la dreta, ella i embaluns, i, amb les orelles alçades, se situa junt a l'accés. Darrere meu sento: —*Luisa, que parece que hay que guardar tanda...* Ni cas. L'exploradora permet que embarquen els dos primers viatgers de la cua i, acotant el cap, emborna. Pocs bous he vist tossar amb tan cega fúria. De poc que no cauen ella, maletes, bosses de plàstic i demés fato. Els estadants, fermes a l'andana, canviarem mirades còmplices i algú va esmentar Almodóvar.

A mitjan matí, vam visitar l'exposició *Fotografia i societat a l'Espanya de Franco*, una antologia dels fotògrafs espanyols i estrangers que, des d'una o altra riba, van retratar el dins i el fora d'un temps cauteritzat. El vast recull d'instants ofereix, en el catàleg de la mostra, moments d'irrepetible encert. Són imatges d'un temps i una gent que no he conegut però que han ajudat a construir la meua memòria, l'espina de la personalitat. Una nuvolada de seminaristes que passen dominicals s'acara a un rotgde de xiquets esparacats, la Torre del Oro al fons, que piquen de mans mentre una sevillaneta balla, plena de fam i d'alegria. Un ultradretà —bigotis, gavardina, ullera fosca— dispara sobre un carlista en un camí rural. Dues fotografies van congelar l'escena. Primeres comunions, primeres turistes, primeres cames de fusta, tresor d'ortopèdia europea, s'estenen al sol de la cançó. Autoritats civils, militars i religioses: dreta enlaire, ventruts d'aquells ventres pujats i adiposos. Guàrdies civils que no arriben a omplir l'uniforme, el perfil de ferro del tricorní, la culata alçada, el Lute emmanillat, el general Moscardó contemplant la glòria enmig de l'Alcázar assolat. Martes de Carnaval. La *Santa Misión* i, a l'altra pàgina, els militars aturant la dona d'un pres polític que s'abalança sobre el *Caudillo* per lliurar-li una petició de clemència. Una jove mare del Sacromonte, vestida de festa, mira al cel i dona pit a l'esperança. Rostres en què veig el límit de la fragilitat, la nua tendresa de qui no pot governar-se. Se m'acut de pensar que aquells quaranta anys deuen haver fet més que ningú per la vigència de l'esperpent.

Aquells quaranta anys deuen haver fet més que ningú per la vigència de l'esperpent.

Encara tenim temps d'anar al cinema abans d'acudir al teatre. La segona pel·lícula de La Cuadrilla, però, ens decep una mica. Matias és un titella que travessa una tempesta moral digna d'un altre Èdip. L'envolten un clan de contrabandistes ensinistrats a ensarronar la Guàrdia Civil i l'apassionant món d'una parella de *números* exposada a nombrosos conflictes bàsics. L'aventura comença quan el protagonista, exercint de linier, detecta un error arbitral i l'indica al magistrat, que es limita a recordar-li qui mana en aquell galliner. A centenars de kilòmetres de distància, vora la mar de Galícia, un pare borratxo davant la televisió repeteix l'exclamació del seu fill: —*¡Esto es inaudito!* A l'escena quarta de *Los cuernos de Don Friolera*, per la nit, se senten les veus colèriques del coronel de carabiners Don Pascual Astete y Bargas i de la seua senyora:

Don Friolera: *¡Es inaudito!*

Doña Loreta: *¡Palabrotas, no!*

... Considerando haber perdido los reinos de Aragón y Valencia, y todos sus habitadores, por la rebelión que cometieron, faltando enteramente al juramento de fidelidad que me hicieron como a su legítimo rey y señor, todos los fueros, privilegios, exemptions y libertades que gozaban, y que con tal liberal mano se les habían concedido, así por mí como por los reyes mis predecesores, particularizándolos en esto de los demás reinos de mi corona, y tocándome el dominio absoluto de los referidos reinos de Aragón y Valencia, pues a la circunstancia de ser comprendidos en los demás que tan legítimamente poseo en esta monarquía, se añade ahora la del justo derecho de la conquista que de ellos han hecho últimamente mis armas con el motivo de su rebelión; y considerando también que uno de los principales atributos de la soberanía es la imposición y derogación de las leyes, las cuales con la variedad de los tiempos y mudanzas de costumbres podría Yo alterar aun sin los grandes y fundados motivos y circunstancias que hoy concurren para en lo tocante a los de Aragón y Valencia: He juzgado por conveniente, así por esto, como por mi deseo de reducir todos mis reinos de España a la uniformidad de unas mismas leyes, usos, costumbre, y tribunales, gobernándose igualmente todos por las leyes de Castilla, tan loables y plausibles en todo el universo, abolir y derogar enteramente como desde luego doy abolidos y derogados todos los referidos fueros, privilegios, prácticas y costumbres hasta aquí observados en los referidos reinos de Aragón y Valencia; siendo mi voluntad que éstos se reduzcan a las leyes de Castilla y al uso, práctica y forma de gobierno que se tiene y ha tenido en sus tribunales, sin diferencia alguna en nada, pudiendo obtener por esta razón igualmente mis fidelísimos vasallos castellanos, oficios y empleos en Aragón y Valencia de la misma manera que los aragoneses y valencianos han de poder en adelante gozarlos en Castilla, sin ninguna distinción: facilitando Yo por este medio a los castellanos motivos para que acrediten de nuevo los afectos de mi gratitud, dispensando en ellos los mayores premios y gracias tan merecidas de su experimentada y acrisolada fidelidad, y dando a los aragoneses y valencianos recíprocas e igualmente mayores pruebas de mi benignidad, habilitándolos para lo que no estaban, en medio de la gran libertad de los fueros que gozaban antes, y ahora quedan abolidos...”